

**ХРИСТО СМИРНЕНСКИ
ИЗПЛЕТЕНА СЯКАШ ОТ
БРОНЗОВИ НИШКИ...**

chitanka.info

На Лорелай

*Изплетена сякаш от бронзови нишки,
косата ти ярко пламти;
що горест жестока, що бурни въздишки,
що цветни и знойни мечти.*

*Щом здрач теменужен прибули полята,
аз бродя от скръб осенен
и русите къдрици в чудна позлата
ах, бляскат ли, бляскат над мен.*

*В душа ми зашепне натъжена лира
за твоите руси коси
и всяка къдрица кат тежка рапира
над мен безпощадна виси.*

*Желал бих, желал бих косите ти меки
чело ми с любов да допрат,
желал бих тогава да стихна навеки
от ранна, но сладостна смърт...*

*Изплетени сякаш от бронзови нишки,
косите ти ярко пламтят;
що горест жестока, що бурни въздишки,
бушуват сред пламнала гръд...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.